

Hvem skal betale forsyningsregninger i præsternes tjenesteboliger?

Kort fortalt

Cirkulæret: For el – og for varme, når varmebidragsordningen ikke anvendes – fremgår det, at kirkekassen **refunderer** udgiften vedrørende de tjenstlige lokaler.

Konsekvens: Præsten betaler regningen, og kirkekassen refunderer den tjenstlige andel.

Praktisk løsning: Abonnementer vedrørende **el, vand og varme (efter forbrug)** oprettes – hvor det er praktisk muligt – i præstens navn.

Fordele: • overensstemmelse med cirkulæret • ingen restancer til kirkekassen • enklere administration

I mange sogne har praksis i en årrække været, at kirkekassen betaler forsyningsregninger for præsteboligen og efterfølgende opkræver præstens andel. Denne praksis er imidlertid ikke i overensstemmelse med cirkulæret om tjenstebolig for folkekirkens præster, hvor flere bestemmelser bygger på, at præsten betaler regningen, hvorefter kirkekassen **refunderer** udgiften vedrørende de tjenstlige lokaler.

For **el** fremgår det direkte af cirkulæret, at kirkekassen **refunderer** udgiften vedrørende de tjenstlige lokaler.

Det samme gælder for **varme**, når præsten **ikke har valgt varmebidragsordningen**.

For **vand** fremgår det, at kirkekassen betaler udgiften vedrørende de tjenstlige lokaler, som højst kan udgøre **15 % af vandforbruget** samt udgift til vandmåler. Selvom ordet *refusion* ikke anvendes her, må bestemmelsen naturligt forstås sådan, at præsten betaler regningen, og kirkekassen alene afholder den tjenstlige andel. Hvis kirkekassen betaler den samlede regning og efterfølgende opkræver præstens andel, vil kirkekassen i praksis lægge ud for hovedparten af en privat udgift. Det indebærer systematiske udlæg for præstens private udgifter og kan reelt have karakter af et lån fra kirkekassen.

For **varme, der betales efter forbrug**, samt for **el og vand** anbefales det derfor – hvor det er praktisk muligt – at abonnementerne oprettes i præstens navn, således at præsten betaler regningerne, og kirkekassen herefter alene refunderer den tjenstlige andel.

Denne fremgangsmåde forebygger restancer til kirkekassen og indebærer samtidig en administrativ forenkling, idet behovet for acontobetalinger, opkrævninger og efterfølgende beregninger reduceres væsentligt.